

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/18/2017
Identifikačné číslo spisu: 5014200248
Dátum vydania rozhodnutia: 21.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5014200248.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: B.Z., A., práv. zast.: Advokátska kancelária Agner & partners, s. r. o., so sídlom Špitálska 10, Bratislava, proti sťažovateľovi (predtým žalovaný): Úrad pre reguláciu sieťových odvetví - Regulačná rada, so sídlom Bajkalská 27, Bratislava, v zastúpení JUDr. Miloš Kvasňovský, advokát so sídlom Dunajská 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 491/2014/BA zo dňa 09.01.2014, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/18/2014-196 zo dňa 10. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/18/2014-196 zo dňa 10. januára 2017 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 20S/18/2014-196 zo dňa 10. januára 2017 zrušil rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 491/2014/BA zo dňa 09.01.2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.
2. V rozhodnutí uviedol, že Úrad pre reguláciu sieťových odvetví vydal potvrdenie o pôvode elektriny z obnoviteľných zdrojov energie č. 2035/2012/ PoP-OZE zo dňa 20. 09. 2013 podľa § 7 ods. 2 a 3 zákona č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 309/2009 Z.z.) pre rok 2012 až 2027 pre zariadenie výrobcu elektriny - žalobcu, využívajúce technológiu výroby elektriny zo slnečnej energie, s celkovým inštalovaným výkonom 0,00988 MW, s uvedením do prevádzky dňa 02.07.2012, nachádzajúce sa na streche hospodárskej budovy s. č. 664, nachádzajúcej sa v katastrálnom území Rajecká Lesná na pozemku p. č. 862, s predpokladaným množstvom vyrobenej elektriny za kalendárny rok 11,31 MWh, bez investičnej pomoci zo štátneho rozpočtu. Po vydaní potvrdenia o pôvode elektriny výrobca elektriny požiadal podľa § 12b ods. 1 zákona č. 309/2009 Z.z. o vykonanie zmeny tohto potvrdenia z dôvodu, že v tomto potvrdení je nesprávne uvedený dátum uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky, k dátumu 02.07.2012 a požiadal v potvrdení uviesť správny dátum uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky, a to 27. 06. 2012. Úrad v oznámení zo dňa 29. 11. 2013

uviedol, že zmenu potvrdenia nevykoná, pretože nebolo preukázané, že potvrdenie bolo úradom vydané na základe nesprávne alebo nepravdivo stanovených údajov. O námietkach žalobcu rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím tak, že tieto nie sú opodstatnené.

3. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 8. apríla 2014 konanie zastavil z dôvodu, že nesprávnosť dátumu vykonania funkčnej skúšky v potvrdení o pôvode elektriny, ktoré je podkladom pre rozhodnutie v cenovom konaní bude možné preskúmať až v cenovom konaní.

4. Na základe odvolania žalobcu rozhodol vo veci Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 3 Sžf/57/2014 zo dňa 25. 05. 2016, ktorým prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu boli splnené podmienky na súdny prieskum postupu správneho orgánu, pretože žalobca konkretizoval svoje subjektívne právo, ktoré by mohlo byť postupom správneho orgánu dotknuté. Jedná sa o následné finančné nároky žalobcu odvodené od termínu zapojenia do distribučnej sústavy, pričom žalovaný ani prvostupňový súd sa uplatnenými námietkami žalobcu ohľadom určenia termínu uvedenia zariadenia do prevádzky riadne nevysporiadali a neuviedli, v čom spočíva ich neopodstatnenosť.

5. Krajský súd v Žiline si vyžiadala od žalovaného prevádzkový poriadok upravujúci spôsob a podmienky vykonania posudzovanej funkčnej skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy Stredoslovenskej energetiky - Distribúcia, a.s. Predmetný prevádzkový poriadok, schválený dňa 06. 12. 2010 bol vo forme fotokópie súdu predložený.

6. Správny súd poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, oboznámil sa s obsahom prevádzkového poriadku účinného v roku 2012 a zistil, že podmienky funkčnej skúšky podľa § 5 ods. 14 zákona číslo 309/2009 Z.z. predmetný prevádzkový poriadok nerieši. Nerieši časový moment uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky, pričom zároveň skonštatoval, že žalovaný túto skutočnosť v konaní nezisťoval, vo svojom rozhodnutí neuviedol a nevyhodnotil vo vzťahu k posúdeniu časového momentu uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky. Vyjadril názor, že podmienku riadneho odôvodnenia rozhodnutia je potrebné naplniť aj pri vydávaní takých individuálnych správnych aktov, na ktoré sa nevzťahuje správny poriadok, ako je tomu v danom prípade. Predmetné pochybenie je dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Uložil žalovanému, aby v novom konaní opätovne posúdil časový moment uvedenia zariadenia žalobcu ako výrobcu elektriny do prevádzky aj s prihliadnutím na skutočnosť, že v roku 2012 nebol prevádzkovateľom SSE-D a.s. distribučnej sústavy vydaný prevádzkový poriadok, ktorý by v zmysle § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. určil spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky. Vyjadril potrebu prihliadnutia na vývoj judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky alebo Ústavného súdu Slovenskej republiky k danej otázke. Zdôraznil, že Ústavný súd Slovenskej republiky prostredníctvom svojich náleзов č. k. I ÚS 373/2015-33 zo dňa 25. 11. 2015 a II ÚS 274/2015-57 zo dňa 16. 12. 2015 vyslovil svoje právne stanovisko k určaniu času vykonania funkčnej skúšky. Správny súd taktiež poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky po vydaní uvedených náleзов Ústavného súdu Slovenskej republiky, napríklad v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Sžf/39/2016 zo dňa 1. decembra 2016, podľa ktorého neurčitý pojem "splnenie technických podmienok" mal prevádzkovateľ distribučnej sústavy objasniť prostredníctvom svojho prevádzkového poriadku, ktorý má podľa citovaných náleзов Ústavného súdu Slovenskej republiky, na rozdiel od súkromnoprávneho charakteru protokolu charakter verejnoprávny.

7. Vo vzťahu k návrhu právneho zástupcu žalovaného, aby súd prihliadol na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5 Sžf/55/2015 zo dňa 25. 10. 2016 a opätovne zastavil konanie z rovnakých dôvodov Krajský súd v Žiline uviedol, že v danej právnej veci je viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vysloveným v zrušujúcom v uznesení 3 Sžf/57/2014-58 zo dňa 25. 05. 2016 a postup navrhnutý žalovaným nebol možný.

8. Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline podal sťažovateľ v zákonom určenej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP). Po popise priebehu konania a úkonov účastníkov konania uviedol, že potvrdenie o pôvode elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, s prihliadnutím na dátum úspešného vykonania funkčnej skúšky predstavuje okamih, odkedy má výrobca energie - žalobca nárok na podporu podľa zákona č. 309/2009 Z.z. Ak výrobca energie nie je stotožnený s dátumom úspešného vykonania funkčnej skúšky, je oprávnený odvolať sa v rámci cenového konania, v ktorom je možné namietať aj správnosť údajov v potvrdení na druhostupňový orgán, ktorým je Regulačná rada a následne podať správnu žalobu. Žalobca

preto mohol využiť právne prostriedky na ochranu svojich práv v rámci cenového konania, v ktorom sa vydáva rozhodnutie o schválení pevnej ceny elektriny pre stanovenie doplatku na základe údajov o dátume vykonania funkčnej skúšky uvedenom v potvrdení. Samotné údaje uvedené v potvrdení nemajú vplyv na určenie ceny elektriny pre stanovenie doplatku, potvrdenie má len deklaratórnu povahu, v ktorom sa deklaruje stav, že elektrina je vyrábaná z obnoviteľných zdrojov energie a slúži ako doklad, prostredníctvom ktorého je výrobca elektriny oprávnený požiadať prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy o výkup elektriny na účely krytia strát v jeho distribučnej sústave a nemá vplyv na výšku ceny elektriny na straty. Svojím charakterom preto rozhodnutie žalovaného o námietkach č. 491/2014/BA zo dňa 09. 01. 2014 je rozhodnutím nepodliehajúcim preskúmvaniu súdom v správnom súdnictve, na konanie v tejto veci sa nevzťahuje správny poriadok a aj v prípade nesprávneho určenia dátumu uvedenia zariadenia do prevádzky nedochádza k priamemu zásahu do práv žalobcu. Z ustanovenia § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. nemožno dospieť ku konštatovaniu, ktoré si osvojil žalobca, že vykonaním funkčnej skúšky pripojenia zariadenia na výrobu elektriny v distribučnej sústave je faktické vykonanie jednotlivých častí funkčnej skúšky v teréne. Nestotožňuje sa s názorom žalobcu, podľa ktorého za dátum úspešne vykonanej funkčnej skúšky je potrebné posudzovať dátum technickej realizácie funkčnej skúšky. Zastáva názor, že z absencie prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy, prípadne absencie úpravy funkčnej skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do distribučnej sústavy v rámci prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy nemožno vyvodiť, že by funkčnou skúškou bolo iba faktické vykonanie jednotlivých častí funkčnej skúšky v teréne, alebo, že by došlo k zmene výkladu pojmu vykonanie funkčnej skúšky v tom smere, že funkčnou skúškou je iba faktické vykonanie jednotlivých častí funkčnej skúšky v teréne. Poukázal na ustanovenie § 2 ods. 3 písm. e) zákona č. 309/2009 Z.z. a uviedol, že z neho nevyplýva definícia skutočného času uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky a teda čas fyzického pripojenia zariadenia do distribučnej sústavy alebo spôsobilosti takéhoto zariadenia na pripojenie do distribučnej sústavy. Je nevyhnutné, aby zariadenie výrobcu elektriny spĺňalo technické podmienky na pripojenie do distribučnej sústavy a toto je možné preskúmať len podrobným posúdením pozostávajúcim z niekoľkých samostatných kontrol a krokov. Zariadenie výrobcu elektriny teda môže byť fyzicky pripojené do distribučnej siete, avšak môže byť vykonané predovšetkým z toho dôvodu, aby už pri inštalácii technológie mohla byť overená funkčnosť určitej časti zariadenia a funkčnosť napojenia. Nemožno preto zamieňať skutočné pripojenie zariadenia do distribučnej sústavy s časom uvedenia zariadenia do prevádzky v zmysle definície zákona. Žalobca považoval funkčnú skúšku za technický úkon skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy priamo na mieste inštalácie zariadenia výrobcu elektriny, pričom tento jeho názor vychádza z nesprávneho výkladu zákona. Podľa § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z. z. prevádzkovateľ distribučnej sústavy má na vykonanie funkčnej skúšky 30 dní od doručenia žiadosti výrobcu elektriny, teda zákonnou požiadavkou je, aby posledná kontrola podľa bodu 13 protokolu o funkčnej skúške pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy bola vykonaná v rámci tejto zákonnej lehoty. Ak takéto zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky, má potom prevádzkovateľ distribučnej sústavy lehotu 10 dní odo dňa vykonania funkčnej skúšky na vydanie protokolu o funkčnej skúške pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy ako dokladu o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky. V prípade plnenia zákonných lehôt nemožno konštatovať, že by prevádzkovateľ distribučnej sústavy konal v rozpore so zákonom aj bez ohľadu na skutočnosť, či úprava funkčnej skúšky bola alebo nebola súčasťou prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy.

9. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol, prípadne ho zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Žalobca vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že argumentácia sťažovateľa ohľadom ustálenia času úspešného vykonania funkčnej skúšky zariadenia žalobcu na výrobu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie neobstojí. Táto bola vyhodnotená ako nesprávna v množstve súdnych rozhodnutí, ktoré sa týkali obdobných prípadov. V tejto súvislosti poukázal na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 274/2015 a I. ÚS 373/2015, ktoré sa týkali skutkovo obdobných prípadov. V nadväznosti na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky všeobecné súdy vo svojej rozhodovacej praxi priznali na určenie rozhodného času uvedenia zariadenia na výrobu elektrickej energie právnu relevanciu dátumu faktického vykonania funkčnej skúšky uvedenému v bode 12

protokolu o funkčnej skúške pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. a poukázal na rozhodnutia, predstavujúce ustálenú judikatúru v danej veci.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj kasačný súd) ako súd príslušný podľa ust. § 11 písm. g) SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP.

12. Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, [§ 440 ods. 1 písm. g) SSP].

13. Predmetom súdneho prieskumu v rozsahu žaloby bolo posúdenie základnej otázky, či zariadenie žalobcu na výrobu elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie bolo uvedené do prevádzky po 01.07.2012, (kedy pre cenu elektriny platil § 11a ods. 1 písm. b) Vyhlášky č. 255/2011 Z.z., alebo pred 01.07.2012, kedy pre cenu elektriny platil § 11 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky), a či právny názor žalovaného vyslovený v rozhodnutí č. 491/2014/BA zo dňa 09.01.2014, že čas uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky bol určený v súlade za § 2 ods. 3 písm. e) zákona č. 309/2009 Z.z., a preto nebol dôvod na zmenu potvrdenia číslo 2035/2012/ PoP-OZE zo dňa 20. 09. 2013, a týmto dňom bol dátum 02. 07. 2012 uvedený v bode 13. protokolu o funkčnej skúške.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmaním vlastnej rozhodovacej činnosti zistil, že základná právna otázka, ktorá bola predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní, bola vyhodnotená a zodpovedaná v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Sžf/57/2015 zo dňa 22.03.2017, v konaní týkajúcom sa tých istých účastníkov konania, v nadväzujúcom cenovom konaní. V predmetnom konaní Krajský súd v Žiline na základe žaloby toho istého žalobcu skúmal rozhodnutie žalovaného č. k. 37/19965/14/RR zo dňa 24.09.2014, ktorým žalovaný (Regulačná rada Úradu pre reguláciu sieťových odvetví) podľa § 45 ods. 1 prvá veta zák. č. 250/2012 Z.z. o regulácii v sieťových odvetviach v spojení s § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. k. 2012/2012/E-OZ zo dňa 15.05.2014 Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ktorým rozhodol podľa § 14 ods. 5 v spojení s § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 276/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov, § 6 ods. 3 zákona č. 309/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov v spojení s § 1 písm. a) a § 2 písm. a) Vyhlášky č. 189/2011 Z.z. a § 11a Vyhlášky č. 225/2011 Z.z. tak, že schválil pre rok 2012 pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 Eur/MWh vyrobenej zo slnečnej energie v zariadení výrobcu elektriny Fotovoltaická elektrárň FtE Rajecká Lesná 313, s celkovým inštalovaným výkonom 9,82 kWp, umiestnenej na streche budovy, súp. číslo XXX, CKN parcela č. 862, kat. úz. A. Predmetom aj tohto konania bolo posúdenie základnej otázky, či zariadenie žalobcu na výrobu elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie bolo uvedené do prevádzky po 01.07.2012, kedy pre cenu elektriny platil § 11a ods. 1 písm. b) Vyhlášky č. 255/2011 Z.z., alebo pred 01.07.2012, kedy pre cenu elektriny platil § 11 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky.

15. Zákon č. 309/2009 Z.z. v ustanovení § 2 ods. 3 písm. e) uvádza legálnu definíciu času uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky. Týmto je dátum, kedy bolo na základe právoplatného kolaudačného rozhodnutia povolené trvalé užívanie zariadenia výrobcu elektriny alebo kedy bola úspešne vykonaná funkčná skúška pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy podľa toho, ktorý dátum nastane neskôr. Bolo potrebné zo strany správnych orgánov posúdiť, či funkčná skúška bola úspešne vykonaná do 30.06.2012 alebo až po 01.07.2012.

16. V rozsudku č. k. 3Sžf/57/2015 zo dňa 22.03.2017 Najvyšší súd Slovenskej republiky zodpovedal na základnú právnu otázku, ktorá je aj predmetom tohto konania. K danej problematike uviedol : « Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č. k. I. ÚS 373/2015-33 zo dňa 25.11.2015 rozhodol, že základné právo žalobcu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 13 ods. 1 písm. a/ a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/43/2014 z 28.01.2015. Predmetný rozsudok Najvyššieho súdu SR zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Záväzný právny názor na výklad a aplikáciu bol uvedený v bode 22 odôvodnenia nálezu: „... relevantnou skutočnosťou pre určenie ceny elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie je čas uvedenia zariadenia na výrobu el. energie do prevádzky, pričom podľa § 2 ods. 3 písm. e) zákona o podpore OZE zariadenie na výrobu el. energie sa považuje za uvedené do prevádzky dňom úspešného vykonania funkčnej skúšky pripojenia tohto

zariadenia výrobcu elektriny do distribučnej sústavy, ktorej (rozumej funkčnej skúšky) spôsob a podmienky vykonania má byť podľa § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE určený v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Súčasne z dikcie druhej vety § 5 ods. 14 zákona o podpore OZE vyplýva, že funkčná skúška je úspešne vykonaná, ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do distribučnej sústavy, o čom vydá prevádzkovateľ distribučnej sústavy výrobcovi elektriny dokladom úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania.

Ústavný súd SR v bode 27 poukázal na to, že najvyšší súd sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal s dopadom nezákonného postupu distribútora siete, ktorý podmienky a spôsob vykonania funkčnej skúšky nestanovil explicitne vo svojom prevádzkovom poriadku v záujme právnej istoty neurčitého počtu prevádzkovateľov zariadení na výrobu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov pre účely ich jednotnej aplikácie vo všetkých obdobných prípadoch, ale túto nezákonnosť konvalidoval subjektívnym výkladom, ktorý nemal oporu v jasných ustanoveniach zákona o podpore OZE a vyhlášky o cenovej regulácii. Týmto spôsobom bolo prenesené znášanie rizika nejednotnej aplikácie a výkladu dotknutých zákonných ustanovení ad hoc na výrobcov elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov.

Vzhľadom na uvedený právny názor ústavného súdu, najvyšší súd konštatuje, že je potrebné zrušiť rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, že sa žalovaný vysporiada s námietkami, na ktoré poukázal Ústavný súd SR v náleze. Je potrebné posúdiť, aký vplyv mala absencia prevádzkového poriadku na posúdenie podmienok a spôsobu vykonania funkčnej skúšky, tiež rozdielne posudzovanie relevantnosti riadku 12 a 13 protokolu o funkčnej skúške a najmä skutočnosti, že zariadenie na výrobu elektrickej energie sa fakticky používalo a dodávalo elektrickú energiu do distribučnej siete už od 27.06.2012. «

17. Podľa ust. § 99 písm. g) SSP, správny súd uznesením konanie zastaví, ak odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c) a d).

18. Podľa ust. § 452 SSP, na konanie na kasačnom súde sa primerane použijú ustanovenia druhej časti tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa ust. § 453 ods. 3 SSP, kasačný súd nie je viazaný sťažnostným návrhom.

20. Podľa ust. § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

21. V danom prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel na základe vyššie uvedeného k záveru, že odpadol dôvod na pokračovanie v konaní, pretože iným rozsudkom tunajšieho súdu bola posúdená a vyriešená právna otázka, ktorá bola predmetom aj tohto konania, pričom rozhodnutie žalovaného č. 491/2014/BA zo dňa 09. 01. 2014 nemá dopad na žiadne iné právo žalobcu deklarované v žalobe, len na právo na zákonné určenie termínu uvedenia zariadenia na výrobu elektrickej energie do prevádzky a na nároky, ktoré z toho vyplývajú (tieto boli aj predmetom konania č. 3Sžf/57/2015).

22. Keďže v inom rozhodnutí najvyššieho súdu bola žalovanému uložená povinnosť vysporiadať sa s námietkami žalobcu vyplývajúcimi aj zo žaloby v tomto konaní, právne úvahy prezentované v rozhodnutí žalovaného č. 491/2014/BA zo dňa 09. 01. 2014 v tom dôsledku stratili právny význam, pričom toto rozhodnutie nemá vplyv na žiaden iný právny záujem žalobcu, kasačný súd dospel k záveru, že je v záujme naplnenia zásady hospodárnosti konania, daný dôvod na zastavenie konania v súlade s ust. § 99 písm. g) SSP v spojení s ust. § 452 SSP.

23. O trovách konania rozhodol kasačný súd v súlade s ust. § 467 ods. 1 v spojení s ust. § 170 písm. b) SSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

24. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.